

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΣΠΑΝΙΟΣ

Καιρὸν πολὺ ἔχομεν νὰ παραλάβωμεν ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου· ἀλλ' ἰδοὺ νῦν πρόκειται δαφιλῶς ν' ἀποζημιώσωμεν τοὺς ἀναγνώστας μας, δημοσιεύοντες τὴν κατωτέρω πεζὴν καὶ ἑμμετρον ἄμα διατριβὴν τοῦ κ. Ἰωάν. Παπαδημητρίου δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ *Ἐθνικὸν Μεγαλεῖον* τοῦ Βώλου, αἰτοῦντες συγγνώμην παρὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας Γεώργιας, διότι χάρις εἰς τὸν διώκτην τῆς μεταδίδομεν τὸ οἰκοκύριστον ὄνομά της εἰς τὴν εὐρεῖαν περιφέρειαν τῆς δημοσιότητος καὶ δι' αὐτῆς εἰς τὴν ἀθανασίαν. Ἰδοὺ ἡ διατριβή:

Ἀξιότιμε κύριε Συντάκτα τοῦ «Ἐθνικοῦ Μεγαλεῖου».

Παρακαλῶ θερμῶς τὴν εὐγενίαν σας, ἵνα καταχωρήσητε εἰς τὸ εὐπροσήμερον φύλλον Σας τὸ ἐπόμενον ποίημα. Ἐπειδὴ μοὶ ἐκλάπησαν τὰ διαλαμβανόμενα εἰς αὐτὸ καὶ ἐπιχειρήσας τὴν ἀποδείξιν τῶν κλοπῶν, ἐροπαλίσθην, προστρέξας δὲ εἰς τὰ δικαστήρια καὶ ἐνεργήσας καταγγελίαν, τὰ πάντα ἐνκυχήσαν καὶ ἡ καταγγελία μου ἀπεσιωπήθη καὶ ἐπειδὴ καταμαστιζομαι ὑπὸ φιλοτιμίας, ἵνα μὴν ὑποπέσω εἰς θηριώδη ἐκδίκησιν, προβαίνομεν εἰς τὸ ἀνθρώπινον τοῦτο ἐπιχείρημα, ὅπερ νομίζω, ὡς σωφρονιστήριον πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους. Τὰ πάντα ἀποδεδειγμένα.

• Ἀστυνόμοι καὶ κλητῆρες ὑπουργοὶ τῆς εὐταξίας
λάβετε γενναῖα μέτρα· τιμωρεῖτε τὰς ληστείας,
ἔχετε ἐπόψιν ὅμως ἐπὶ τὴν στροφὴν τῶν συνθηκῶν
ὅτ' ἐφάνη συμμορία συγκειμένη ἐκ γυναικῶν·
κλέπτει πρόβατα παχέα ὄρνιθας τὰς ἐκλεκτάς,
προϊόντα δὲ καὶ φρούτα ἀφθονα ἂν ἐρωτᾷς·
ἂν θελήσῃς, φίλτατέ μου, τὴν κλοπὴν νὰ ἀποδείξῃς
θὰ ῥοπαλιόθῃς θὰ πάθῃς καὶ τὰ χεῖριστα θὰ φοίξῃς·
ὡς τοιαύτη δὲ ἐφάνη καὶ παρίσταται ὡς τέρας
ἡ Γεώργαινα τοῦ Βώλου μὲ τὰς τρεῖς τῆς θυγατέρας. •
Ἐν Δρακίᾳ τῇ 19 Φεβρουαρίου 1887

Ὁ παθὼν

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΑΒΥΣΣΙΝΩΝ

Συμπληροῦντες ὅσα ἀπὸ τινος περὶ Ἀβυσσινίας ἐγράψαμεν, δημοσιεύομεν σήμερον ἐν τῇ ὀπισθεν σελίδι εἰκόνα παριστάσαν ἀβυσσινικὸν στρατόπεδον. Τὸ θέαμα τῶν μελαγχρόων αὐτῶν ἀλλ' ἀλκίμων μαχητῶν μὲ τὴν ἀπέριτον ἐνδυμασίαν των καὶ τὸν ἀλλόκοτον καὶ πεπαλαιωμένης χρήσεως ὅπλισμόν των εἶνε ἰδιόρρυθμον καὶ γραφικώτατον, πιστότατα δὲ ἀναπαριστᾷ αὐτὸ ἡ εἰκὼν μας, γενομένη ἐπὶ τῇ βάσει φωτογραφίᾳ ληφθείσης ἐπὶ τόπου.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

1

Ὁ ἐρημίτης.

Τί σοῦ ἔκαν' ἡ Ἀθήνα
κ' ἔφυγες ἐς τὴν ἐρημίαν;
μέσ' ἐς τὰ ὄνειρά σου ἔκεινα
μὴν ἀγάπησες καμμιὰ;

Ἄχ! ἂν εἶς' ἐρωτευμένος
καὶ τὴν ἀγαπᾷς πολὺ,
ἐγώ, Θόδωρε, ἀσμένιος
θὰ σοῦ δώσω συμβουλή.

Ὅταν ἀγαπᾷς γυναῖκα
καὶ σοῦ δείχνει ἀπονιά
νὰ κοιμᾷσαι εἰς τὰς θέκας
νὰ ξυπνᾷ εἰς τὰς ἐννιά.

Πήγαινε εἰς τὴν Πεντέλη
καὶ ἀφῆσαι τὴν Κηφισιά,
ἡ ἀγάπη ἀγέρα θέλει
καὶ ὄχι τέτοια ἀπελπισιά.

Κεῖ ἂν καὶ αὐτὴ δὲν σ' ὠφελήσῃ
κ' ἡ ἀγάπη σου ἡ στρυφνὴ
δὲν σκοπεύει νὰ σ' ἀφήσῃ,
τρέχ' ἀμέσως ἐς τὸ Δαφνί.

2

Σύλλογος Πύρλας.

Πύρλας. — Καὶ δὴ τὴν τῶν προγόνων δεῖ λαλεῖν καὶ γράφειν γλώτταν
ἀμνὸν καλοῦντες τὸ ἀρνὶ καὶ ὄρνιθα τὴν κόταν.
Στεφανίδης. — Συμφάσκω ἐπ' Ὀμηρικαῖς τὴν ἐπικὴν δὲ μάλα·
Σταμούλης. — Κύνες ἐμοὶ οὐκ ἐννοοῦν, ἀνθίστανται δὲ τὰ ἄλλα.
Πύρλας. — Ὡ μέλλον ἐμπλεῶν χαρᾶς, ἀνάπλεον ἐλπίδων!
Φαλλέϊ. — Πενθῶν οὐ δύναμαι λαλεῖν ἢ τὴν τῶν Βοεμίδων.
Κασσιμάτης. — Ἐνίσταμαι τοῖς παλαιοῖς ὡς ἀρδὴν ἀγραμμάτοις
ἡγήσουν γὰρ Ἀμερικὴν ὡς νῦν ὁ Κασσιμάτης.

3

Συμβουλαὶ καθ' ἑβδομάδα.

1

Ἄν μελαγχολᾷς πολὺ
καὶ θελήσῃς νὰ γελᾷς
τρέφε ἀμέσως ἐς τὴν Βουλὴν
λίγαις ὥραις νὰ περάσῃς.

2

Μὴ γυναῖκα ἂν ἀγαπήσῃς
κ' ἔχεις πόνο, ἐπιθυμίαν,
γιατρικὴ θαύρῃς ἐπίσης
ἀγαπῶντας ἄλλη μὴν.

Guerville